

Naz İle Niyaz İle

— **nur** · 11 Mart 2015

NAZ İLE NİYAZ İLE

..... öksüz çocuklarıyız biz ;Analarımız dilsizdir çığlıklar yankılanır tozlu coğrafyamızda
Ankanın kanatlarında saklı yarınlarımızın muştusu .
Bebelerimiz asmalı bezden beşiklerde büyür ,ağıtlar ninniler beler
Şu akan yosun tutmuş pınar
Firari yasak sevdaların aşk fısıltılarıyla nasılda şırıl şırıl akar
Taşı yosun tutmuş bu pınar
Acılarımızı tuz ile sarıp sarmalarız .
Tutun tabakasında efkar sarar analar
Baykuşlar öter damcılı çatısız evlerde,
Toprak kundaklar beyazlara sarar can diye kardelen gibi.

Toprağı aşkla avuçlayıp severiz ,
Naz ile niyaz bir tandırda ekmek olur .

Gün doğmadan tane tane besmeleyle serperiz eteğimizdeki altın daneleri
Ellerimiz hep çatlaktır bizim ,
Kökler toprağa azimle tutunur yağmayan yağmura inat

Güneş büyütür aşk ile tohumları
Dolunca süt daneler,tandırda ekmek olur döğme olur aş olur
Bulgur kaynar tencerede pilav olur.
Çocuklar büyür ekmek almaya gönderir annesi gider güneşi getirir
Hürmetle eğilir başaklar .
İlgıt İlgıt sallanır esen rüzgar ile bir o yana bir bu ya naz ile niyaz ile ..
Ah; başaklar güneşe sevdalı çocuklar büyütür//

nurcihan erdogan